

## „Dajte im vi da jedu“ (Luka 9:13)

**Nalazimo se na usamljenom mestu blizu Vitsaide, u Galileji. Isus govori o Božjem Kraljevstvu velikom mnoštvu ljudi. Učitelj je otišao tamo sa apostolima da bi se oni odmorili nakon njihove duge misije u tom kraju, u kojem su propovedali obraćenje, „objavljajući jevanđelje svuda i isceljujući“ . Umorni, ali punih srca, pričali su šta su doživeli...**

Saznavši da je Učitelj sa učenicima u kraju, im se pridružuju. Isus prima svakoga: sluša, govori, isceljuje. Gomila raste. Veče se približava i masa je gladna. Apostoli su zabrinuti i zato predlažu učitelju logično i realno rešenje: „Otpusti narod da ide u sela i nađe smeštaj i hranu.“ Na kraju krajeva, Isus je već toliko toga uradio... Ali on odgovara:

### „Dajte im vi da jedu.“

Ostaju zaprepašćeni. Nemoguće je: imaju samo pet hlebova i dve ribe za nekoliko hiljada ljudi; u maloju Vitsaidi nije moguće pronaći neophodnu hranu, a oni nemaju novca da je kupe.

Isus želi da im otvori oči. Potrebe i problemi ljudi ga dotiču i on radi na pronalaženju rešenja. To čini tako što polazi od stvarnosti i vrednuje ono što postoji. Istina, ono što imaju je malo, ali ih to poziva na misiju: da budu oruđa Božjeg milosrđa koji misli na svoju decu. Otac interveniše, a ipak su mu „potrebni“.

Čudo je „potrebna“ naša inicijativa i naša vera, i onda će ono učiniti da raste.

### „Dajte im vi da jedu.“

Na prigovor apostola, dakle, Isus odgovara dajući im odgovornost, ali od njih traži da urade svoj potpuni deo, čak i ako je on mali. On ne umalovažava njihov deo. To ne rešava njihov problem; čudo se dešava, ali zahteva njihovo učešće sa onim što imaju, što su uspeali da obezbede, što je stavljeno na raspolaganje Isusu za mnoštvo. To podrazumeva izvesnu žrtvu i poverenje u njega.

Učitelj počinje od onoga što nam se dešava da bi nas naučio da zajedno brinemo jedni o drugima. Kada se suočimo sa potrebama drugih, izgovori su beskorisni („to nije moj posao“, „ne mogu ništa da učinim povodom toga“, „moraju da se snađu kao i svi mi...“). U društvu koje je Bog zamislio, blagosloveni su oni koji hrane gladne, koji oblače siromašne i posećuju one kojima je pomoć potrebna<sup>[1]</sup>.

### „Dajte im vi da jedu.“

Pripovedanje ove epizode podseća na sliku gozbe iz knjige Isaije, koju je sam Bog prineo svim ljudima, kada će „suzu otrti sa svih lica“<sup>[2]</sup>. Isus ih raspoređuje u grupe od po pedeset ljudi, kao u velikim prilikama. Kao Sin, preuzima ulogu Oca, čime naglašava svoju božansku prirodu.

On sam će dati sve, do mere da postane hrana za nas, u Euharistiji, novoj gozbi deljenja.

Suočena sa brojnim potrebama koje su se pojavile tokom pandemije virusa Kovid-19, zajednica Fokolara iz Barselone je, putem društvenih mreža, stvorila grupu u kojoj se dele potrebe i objedinjuju dobra i resursi. I impresivno je videti kako cirkulišu nameštaj, hrana, lekovi, kućni aparati... Jer „sami možemo malo“, kažu, „ali zajedno možemo mnogo“. Čak i danas, grupa „*Fent família*“ pomaže da, kao i u prvim hrišćanskim zajednicama, niko među njima nije u potrebi<sup>[3]</sup>.

*Priredili Silvana Malini i tim Reči života*

<sup>[1]</sup> Up. Mt 25, 35-40.

<sup>[2]</sup> Is 25, 8.

<sup>[3]</sup> Up. Dela apostolska 4:34.